

[Ministeren for særlige Anliggender.]

grænset Omraade, at gennemføre gennemgribende principielle Forandringer i den almindelige Lovgivning af lignende Art, som findes i Landet, og at jeg derfor ikke har turdet gaa til at foreslaa noget saadant, selv om jeg i øvrigt i Principet kan være enig med det ærede Medlem.

Hvad angaar Nedsættelsen af Dagpengene til Halvdelen — den Mulighed, der aabnes i § 15, tror jeg, det er —, vil man her gaa frem efter Ulykkesforsikringsdirektoratets sædvanlige Praksis. Denne Bestemmelse anvendes, saa vidt jeg ved fra min Virksomhed som Læge, med stor Moderation; men man anser det for heldigt at have en Ventil, idet der kan være Tilfælde, hvor man har begrundet Formodning om, at der foreligger større Arbejdsevne, end vedkommende selv vil give Udtryk for, maaske selv er klar over, og man kan derfor i saadanne Tilfælde, hvor dette ikke kan bevises, bruge dette Middel. Men jeg giver det ærede Medlem Ret i, at det selvfølgelig skal bruges med stor Skønsomhed og med stor Hensyn-tagen til, at der netop for de Mennesker, som omfattes af denne Lov, foreligger en Række Beskadigelser, som ikke lader sig saa klart fastlægge som andre Beskadigelser, der er Følger af Ulykkestilfælde og lignende. Der kan foreligge psykiske Beskadigelser, som paa en vanskelig paaviselig Maade øver Indflydelse paa Arbejdsevnen. Naar der er en Appelmulighed for visse af disse Afgørelser til Instanser, som ogsaa rummer Repræsentanter for Frihedsbevægelsen, saa haaber jeg, at denne Regel ikke vil blive anvendt paa en uheldig Maade, og jeg har heller ingen Grund til at vente det efter Direktoratets Praksis.

Spørgsmaalet om Skattefrihed for Hædersgaver og for Godtgørelse for Tort og Lidelse kan ikke afgøres inden for denne Lovs Rammer, men Ministeriet har Opmærksomheden henvendt paa det og ønsker, saa snart Loven er vedtaget, at rejse Spørgsmaalet over for de rette Myndigheder.

Med Hensyn til de Maksimalgrænser, der er sat for Tingsskadeydelser i Afsnit 4, et Forhold, som baade det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen og det ærede Medlem Hr. Stærmose har været inde paa, vil jeg sige, at ogsaa jeg finder det noget urimeligt, at man ikke kan yde det samme, som der ydes Politiet, der baade faar Erstatning for Tab af rede Penge og ubegrænset Erstatning for Tab af Effekter. Men man maa sige, at den Bestemmelse, der er gennemført for Politiets Vedkommende, strider mod alle andre for-

sikringsmæssige Regler og al anden Forsikringslovgivning her i Landet. Jeg vil nødig betegne det som en Lapsus, det der er sket inden for Politiets Omraade, men jeg finder, at det i hvert Tilfælde er en ret enestaaende Foranstaltning, der her er truffet. Jeg skal være meget villig til i Udvalget at forhandle om Muligheden af, at man ogsaa for denne Lovgivnings Vedkommende opfylder disse Betingelser, men jeg maa sige, at jeg nærer ikke stor Optimisme med Hensyn til Gennemførligheden, netop fordi de Regler, som Politiet følger, falder saa langt uden for, hvad man ellers følger i vort Samfund.

Det ærede Medlem Hr. Stærmose spurgte, om der var noget om, at de militære Invalider fik en daarligere Stilling end de søfarende, saaledes opfattede jeg det. Jeg vil for det første henvisse til Bemærkningerne til Afsnit 1, men i øvrigt maa jeg sige, at disse andre Lovgivelser jo ligger mig noget fjernt, da de falder uden for mit Omraade, og jeg tør ikke sige, om man paa alle Punkter har ligestillet de militære Personer, det drejer sig om, med de søfarende. Vi har bestræbt os for at jævnføre vore Bestemmelser med de tilsvarende Bestemmelser i de to Sæt af Lov, men jeg har ikke for mit Vedkommende sammenlignet disse to Sæt af Love indbyrdes.

Der er ønsket, ogsaa fra det ærede Medlem Hr. Stærmoses Side, en lettere Adgang til ved Retableringshjælpen at gaa ud over Udgifter paa indtil 5 000 Kr. Efter de Oplysninger, der foreligger for os gennem Kontorerne for særlige Anliggender, har vi ment, at man med en Maksimalgrænse paa 5 000 Kr. i det store og hele vil imødekomme de Krav, der vil blive stillet. Men ogsaa dette Punkt kan jo med Rette behandles inden for Udvalget. Nogen væsentlig Forhøjelse, en Forhøjelse ud over 6 000 eller maaske 10 000 Kr., tror jeg ikke det vil være rimeligt at give.

Med Hensyn til det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersens Indvending mod Erstatningsraadets foreslaaede Sæmmensætning vil jeg gerne fastslaa, at dette Raad er sammensat som alle andre Institutioner af lignende Art, som alle andre Forsikringsorganer o. lign., lige saa partisk, eller lige saa upartisk som disse. Det er jo kendt, at der i Ulykkesforsikrings-Raadet sidder Repræsentanter for Arbejdere og Arbejdsgivere, og man kan nævne, at der ogsaa i en Række andre tilsvarende Organer sidder Repræsentanter for de forskellige Fagomraader, som Organet skal beskæftige sig med, og det vil ikke være mindre paakrævet her at have Repræsentanter for Frihedsbevæ-